

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. december 10.

Mandabokor

Istentisztelet

Elmúlt egyházi esztendőben elhunytokról való megemlékezés

„³⁷Ahogy Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. ³⁸Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába, ³⁹és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is. ⁴⁰Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagytatik, ⁴¹két asszony örül a kézimalommal: az egyik felvétetik, a másik otthagytatik. ⁴²Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, hogy melyik órában jön el a ti URatok!” ⁴³„Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy melyik őrváltáskor jön a tolvaj, virrasztana, és nem hagyná betörni a házába. ⁴⁴Ezért legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!”

⁴⁵„Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgálói fölé az úr, hogy kiadja nekik az eledelt idejében? ⁴⁶Boldog az a szolga, akit ilyen munkában talál ura, amikor megjön! ⁴⁷Bizony, mondom néktek, hogy egész vagyona fölé rendeli őt. ⁴⁸Ha pedig a gonosz szolga így szólna szívében: Késik az én uram, ⁴⁹és szolgatársait verni kezdené, és együtt enne és inna a részegekkel: ⁵⁰megjön annak a szolgának ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyben nem is gondolja; ⁵¹akkor kettévágatja, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.” Mt 24,37-51

Drága Gyülekezet!

Különleges óra ez mindannyiunk számára, hiszen ma sok olyan család van közöttünk, akik az **(2. dia)** elmúlt hetekben, hónapokban veszítették el valamely családtagjukat, szerettüket. S ez egy olyan kiheverhetetlen fájdalom, olyan mély seb, amely nem, vagy csak nagyon nehezen tud begyógyulni. A szürke hétköznapiakban, a munkával töltött órákban kevésbé tör a felszínre a mély fájdalom, de az ünnepek, az elcsendesedés, a magány óráiban szívszaggató érzések emlékeztetnek arra, hogy valaki elment. Különösen akkor fáj a gyász, mikor ünnepelni kéne, de nincs ott, akivel ünnepelni lehetne. Az üres szék, a megszokott hely is arról árulkodik, valakinek ott kéne ülni, de üres maradt. Elment, s itt a földön nincs többé találkozás, mert vannak, akik előre mentek, s vannak, akik itt maradtak. S ez egy áthidalhatatlan szakadékot teremt az élet és a halál között.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Azonban jó most ezen az alkalmon úgy itt lenni, hogy ezt az áthidalhatatlannak tűnő szakadékot Valaki mégis áthidalta!

Kérem a drága testvéreket, a drága gyászoló gyülekezetet!

Engedjük, hogy Isten Szava előtérbe helyezkedjen minden másnál. Tudom, hogy sokfélék vagyunk, tudom, hogy vannak olyanok, akik kétséggel fogadják mindazokat a dolgokat, amelyek el fognak hangzani. Tudom, hogy vannak olyanok, akiket nagyon nehéz kimozdítani abból a lelki állapotból, amiben vannak, de engedjük, hogy Isten Szava felhevítse a szívünket, engedjük, hogy meggyőzzön Bennünket Isten Lelke arról, ami elhangzik, hiszen **(3. dia)** „¹⁷**Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ.**” Jn 3,17. Isten valami olyat kínál minden ember számára, amit el lehet utasítani, de el is lehet fogadni. Isten, amit kínál, azt nem akarja ránk erőszakolni, hanem azt szeretné, hogy az ember felismerve az Ő jó szándékú akaratát, tervét, ajándékát, elfogadja mindazt, amit Ő kínál. Isten sokkal többet akar adni, mint ezen a földön megelégedett élet. Ő szeretné, ha túllátnánk a földi dolgo-

kon! Mert el lehet merülni a földi élet gondjaiba és örömeibe úgy, hogy az ember megfélekedzik a jövődőről, ahogyan olvasuk az Igénkben. Emberek esznek, isznak, házasodnak, élnek a maguk életét, máról-holnapra látnak, osztják be idejüket, ahogy Noé idejében is volt, ma sincsen ez másképpen. Noé is figyelmeztetett, „*Emberek, figyeljetek, özönvíz lesz, elfog minden pusztulni!*” Lefordítva ma nyelvre: „*Emberek! Figyeljetek! Nem ennyi az élet!*” De az emberek ettek, ittak, házasodtak, élték a hétköznapjaikat, merültek bele az életbe, s aztán jött a tragédia és bekövetkezett mindaz, amire Noé figyelmeztetett. Ma sincsen ez másképp, emberek milliói sodródnak az élettel, merülnek bele az élet nehézségeibe, problémáiba, terheibe, aztán cipelik magukkal. Hányuk feje felett csapnak össze a hullámok, látják kilátástalannak az életet. Aztán a kesze-kusza életet próbálják toldozgatni-foltozgatni. Ma is hangzik Isten figyelmeztetése, „*Ember, állj meg, csendesedj el, gondoldj arra, hogy lesz számadás!*” Ez nem fenyegetés, hanem figyelmeztetés! Ahogy Noé a maga idejében figyelmeztette a körülötte levőket, úgy figyelmeztet bennünket

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Isten írott Igéje. „*Készüljete emberek az Úrral való találkozás-ra!*” (4. dia) Minthogy a kreszben a STOP tábla sem fenyeget, hanem figyelmeztet! „*Ember! Állj meg!*” Nem fenyeget, hanem figyelmeztet, aztán innentől kezdve senki nem mondhatja, hogy nem hallotta a figyelmeztetést!

Ezen az istentiszteleten kétféle emberről szeretnék beszélni, azokról, (5. dia) akik

- **készületlenek**, akik nem számolnak a Jézussal való találkozásra és azokról, akik
- **felkészültek**, akik várják a Jézussal való találkozást!

Mert vannak, akik várják Őt, s vannak, akik készületlenek lesznek!

Először röviden beszélnek a készületlen emberről. Hiszen körbe nézünk a közvetlen környezetünkben, szétnézünk a világban, vagy talán önmagunk életét megvizsgálva, látjuk, hányan nem veszik komolyan az Isten Szavát. Hányan nem igazítják magukat ahhoz a beszédhez, ami le van írva. Milyen igaz az a megállapítás: emberek esznek, isznak, házasodnak, de nem fog-

lalkoznak Isten figyelmeztető tábláival! Éli mindenki a maga kis életét, mindenki el van a maga kis komfort zónájában, pedig hány és hány alkalommal szólt Isten, figyelmeztetett. Egy-egy haláleset egy családban mindig Isten figyelmeztetése. Ebben az esztendőben volt olyan család, akik fél év alatt négy alkalommal kellett megállni a ravatalozóban. Mindenki elment! Isten figyelmeztetése ezek mindannyiunk számára és mi még sem vesszük ezeket észre. Lejár az idő, elmegy az élet és hányan állnak meg készületlenül Isten előtt. Teljesen olyan, mint a Noéről szóló események. Emberek mit sem törődtek Isten és Noé figyelmeztető szavával, ettek, ittak, házasodtak, kinevették Noét is, Istent is élvezték az életet, vagy éppen küzdöttek az életért, a megélhetésért és aztán készületlenül várta őket a pusztító özönvíz. Isten minden korban figyelmezteti az embereket, ha nem hallgatnak a halk, szelíd, csendes hangra, akkor Isten keményebben szól, keményebben figyelmeztet. Mert az ember olyan, hogy sokszor nem ért a szép szóból. Hányszor hallottam szegény, velem küzdő édesanyámtól ezeket a szavakat: „*hát nem értesz a szép szóból?*”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

És sokszor nem értettem, és sok esetben egy-két erős anyai pofon segített megérteni, s higgyétek el, utána megértettem! Nem volt elég édesanyám intő, figyelmeztető szava, néha erősebb figyelmeztetésekre volt szükségem, hogy megértssem. Noé idejében sem volt elég Isten halk, szelíd, csendes hangja, s azt olvashatjuk Noé történetében (6. dia): „**Látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz.**” I Móz 6,5.

Ma is hány alkalommal hallanak emberek arról, hogy meg kell állni Isten előtt, ma is hallhatod drága testvérem, hogy nem élheted büntetlenül az életedet úgy, ahogy most is élsz. Készülj Istened elé, ahogy az Ige mondja (7. dia): „**¹²Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel!**” Ám 4,12! Készüljete, mert eljön az óra hamarosan és meg kell állni az élő Isten előtt! Nem érhet benneteket készületlenül, mert tudjátok, hogy meg kell állni!

Spurgeon, a híres igehirdető jegyezte le ezt a történetet:

„Hallottam egy bizonyos királyról, akinek volt egy bohóca, vagy udvari bolondja, aki mókázásokkal szórakoztatta, amint a királyok szoktak ilyet tartani. De ez a „bolond” nem volt bolond, nagyon is értelmes volt, és bölcsességet nyert az örökkévaló dolgok felől. Egy napon, amikor nagyszerű tetszést aratott a király előtt, őfelsége megajándékozta egy pálcával, ezt mondva: „Tamás, itt van e pálca, tartsd meg mindaddig, amíg magadnál nagyobb bolondra találsz, és akkor add oda neki”. Egy napon aztán őfelsége rosszul lett, és megtudták, hogy meg fog halni, és sokan mentek meglátogatni, és Tamás is elment. Így szólt:

„Mi a helyzet, Felség?”

„Elmegyek, Tamás, hamarosan indulok...”

„Hová mész?”- kérdezte Tamás.

„Attól tartok, egy igen hosszú útra...” – mondta a király.

„És visszatérsz onnan, Felség?”

„Nem, Tamás”.

„Tehát elmész, és hosszú ideig időzöl ott?”

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

„Örökké” - mondta a király.

„Feltételezem, hogy Felségednek van már odaát egy palotája.”

„Nincs.”

„De, gondolom, Felséged gondoskodott mindenről, amire csak szüksége lehet, ha ilyen hosszú útra indul, és sohasem tér vissza onnan. Gondolom, sok javait előre küldte, és ugye beszerzett mindent előre?”

„Nem, Tamás, - szólt a király -, nem tettem semmi előkészületet.”

„Nos, Felség, itt a pálcád, vedd vissza, mert nagyobb bolond vagy nálamnál!”

És ha van itt egy ember, aki nem készült még fel az örökkévalóságra, akinek nincs hajléka, maradandó háza, nincs kincse, sem Barátja, Ügyvédje, Segítője odaát, az ilyen óriási bolond, legyen bár akárki!”

Nagyon tanító ez a kis történet, hogy az ember tudja, hogy el kell menni, még sem tesz meg semmit és felkészületlenül várja az Isten elé állást! Ne légy ilyen testvérem! Vedd komolyan, készülj fel! Isten is erre figyelmeztet!

S vannak azok, akik felkészültek, akik már itt ezen a földön úgy élik az életüket, hogy elfogadták Jézus Krisztus megváltónak, elfogadták a megtérésre hívást, megbánták bűneiket, elfogadták Jézus Krisztus váltságdíját, behívták az életükbe Jézus Krisztust, Isten Szentlelke lakozást vett a szívükbe, új életet nyertek és be lett írva a nevük az életnek könyvébe.

Hogyan lehet valaki felkészült?

Nagyon egyszerű! Még egyszer hadd mondjam el, kicsit részletesebben, amit az előbb röviden elmondtam.

Felkészült az, aki rádöbben arra, hogy (9. dia) az Isten és az ember között egy áthidalhatatlan szakadék van. Az Isten és az ember között a szakadék a bűn miatt van. Azt is tudjuk az Igéből, hogy Jézus azt mondja magáról (10. dia): „**Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.**” Jn 14,6

Ő lesz az a személy, aki által ezt az áthidalhatatlan szakadékot mégis csak át tudjuk lépni. Mi kell ehhez? Egyszerű! Érezzem ezt az áthidalhatatlan távolságot, a bűneimnek a súlyát, amit té-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

kozló fiú példázatában is mondott Jézus (11. dia): „¹⁸Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. ¹⁹Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek...” Lk 15,18-19, illetve, amit János is ír: „⁹Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” I Jn 1,9.

Olyan szépen fejezi Dávid a Zsoltárok könyvében, amit maga is átélt „¹⁹Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet, oh, Isten nem veted te meg!” Zsolt 51,19

Ez a kulcs ahhoz, hogy az ember elfogadja Jézus Krisztus helyettes áldozatát. Hiszen Ő volt az, aki bűneink büntetését elhordozta. Nekünk kellett volna a bűneinkért bűnhődnünk, de az Ige azt mondja (12. dia): „³²Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta,” Róm 8,32 és „²¹Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II kor 5,21. Ezt a helyettes áldozatot nekem csak el kell fogadnom, megvallanom bűneimet és elfogadni

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

a kegyelmet, a bűnbocsánatot, hogy Jézus Krisztus vére letisztít minden bűnt és szennyet és új életet ad. Az ilyen Krisztusban új életet nyerteknek lesz felírva az életnek a könyvébe a neve, ahogy Jézus mondja (13. dia): „⁵Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevérol az én Atyám előtt és angyalai előtt.” Jel 3,5.

Felkészült tehát az, aki nem ebben az életben reménykedik, ami elmúlik, hanem bűnbocsánatot nyert Jézus váltságahalában és örök életet kapott Jézus feltámadásában. Aki ezt elhiszi és ilyen – nem általános, hanem **üdvözítő** – hite van (14. dia), annak számára ez az áthidalhatatlan szakadék át lett hidalva Jézusban.

Drága Gyülekezet!

Most már látjuk, mi a különbség a készületlenek és a felkészültek között. De jó lenne, ha minél többen felkészülten várnánk a Jézussal való találkozást és nem meglepetésként, felkészületlenül kellene Vele találkozni. Ámen!